

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges med 167 stemmer mod 5.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om regler for organisationers og foreningers bidrag til politisk virksomhed [af Voigt (FP) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 19. Fremsat 6/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 18/5 78. Anden behandling 31/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 52 stemte for, 109 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om regler for organisationers og foreningers bidrag til politiske partier [af Ib Christensen (DR) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 78. Fremsat 1/11 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 18/5 78. Anden behandling 31/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 64 stemte for, 108 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Langtidsledige).

(Lovforslag nr. L 226. Fremsat 20/4 78. Første behandling 26/4 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 31/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Henriksen (SF):

Vi har haft store forventninger både til lovforslaget om de langtidsledige og til lovforslaget om efterløn og har hele tiden anset det for nødvendigt, at de to lovforslag bliver gennemført i sammenhæng. Vi har ikke fået de nødvendige garantier for, at det vil ske. Vi har ikke fået garantier for, at efterlønsordningen ikke i sommerens løb vil blive koblet ind i nogle andre politiske forhandlinger, som vil betyde, at også dette forslag vil gennemgå en forringelse set ud fra vores ønsker.

Vi står her over for et forslag, hvorom socialdemokratiet har lavet et, må jeg sige unødvendigt forlig med de borgerlige partier, unødvendigt i den forstand, at der var et andet flertal til stede, som kunne være kommet igennem med betydelige ændringer, som ville have været til gavn for de langtidsledige.

[Ole Henriksen]

Vi er altså ikke i princippet modstandere af at hjælpe de langtidsledige. Vi mener oven i købet, det er meget nødvendigt, at man får gjort noget, men vi savner altså en lang række ting i forslaget her, som vi ville have haft med til gavn for de langtidsledige.

Det er spørgsmålet om den nettoudvidelse, som man siger der rent faktisk skal ske på arbejdspladserne, når man anviser langtidsledige til de pågældende arbejdspladser, og det er spørgsmålet om den kontrol, der skal føres med, at der rent faktisk er tale om en nettoudvidelse.

Her har vi ikke fået garantier, som kan berolige os. Vi har heller ikke fået nogen garantier for, at de, der anvises arbejde uden for deres faglige område, vil kunne vende tilbage til deres fagforening og a-kasse igen med den fornødne anciennitet til at kunne oppebære de goder, som de har fået i kraft af en lang anciennitet i den pågældende fagforening. Vi har heller ikke fået garantier for, at de, der vender tilbage efter 9 måneder på arbejdspladserne, efter de 9 måneder i genoptræningsøjemed, ikke vil få en mindre understøttelse end den, de havde forud for de 9 måneder. Det er måske ikke så mange, det drejer sig om her, men det kan i hvert fald blive tilfældet, at man får mindre understøttelse, efter at man har været på genoptræning i 9 måneder.

Det er disse ting, der gør, at socialistisk folkeparti er meget betænkelig ved dette lovforslag og ved, at man har opgivet denne sammenkædning. Vi ved som sagt ikke, hvad der sker med efterlønsordningen, som vel står vores hjerte nærmere end dette, men vi vil altså gerne sige herfra, at vi vil stemme imod lovforslaget, som det foreligger her ved tredje behandling.

Alfred Hansen (DR):

Vi havde forleden en debat om en del ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, og da måtte vi desværre konstatere, at mange af ændringsforslagene, og nogle af de væsentligste, blev nedstemt. Det gjorde bl.a. ændringsforslag nr. 6, som sigtede på en sikring af også de ældre arbejdsløse mellem 60 år og 64½ år. Dette ændringsforslag blev desværre nedstemt.

Ændringsforslag nr. 2 gik på en fjernelse, en ophævelse, en suspension af 26 ugers reg-

len, og skulle man have haft særlig megen lyst, hvad man af mange grunde kunne have, til at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, burde det netop her den sidste dag i folketingets samling have indeholdt et forslag om at suspendere 26 ugers reglen. Hvis et sådant forslag skulle komme fra regeringen, vil retsforbundet meget gerne stemme for det.

Vi mener ikke, at man med en vedtagelse af det foreliggende lovforslag har sikret overheadet, at de langtidsledige kommer i arbejde. Man har fra det offentlige side overtaget en stor del af lønforpligtelsen med en vedtagelse af det lovforslag, der er til tredje behandling her i dag, men man har ikke på noget område sikret, at de langtidsledige, de, der bliver ramt af 26 ugers reglen, kommer i arbejde. Dette er en stor fejl ved forslaget.

Endvidere går der nu 4 måneder, inden et eventuelt forslag om efterløn kommer til behandling, og der er 4 måneder, til dette forslag skal træde i kraft, den 1. oktober. I de 4 måneder vil naturligvis mange arbejdsgivere have behov for og lyst til at ansætte nye arbejdere i deres virksomheder, men mange vil undlade at gøre det, fordi de ved, at om 4 måneder vil det offentlige betale 20 kr. i arbejdsløn pr. time pr. nyansat arbejder. Det forvrænger og forvrider konkurrenceevnen. Det vil sige, at de arbejdsløse, der eventuelt kunne være kommet i arbejde i løbet af sommeren, må se i øjnene, at de ikke kommer det, men at det tidligst bliver den 1. oktober, fordi arbejdsgiverne så kan trække på de offentlige kasser.

Vi mener, at det gennemgående er et dårligt lovforslag, som indebærer en mængde kontrolforanstaltninger, hvis man skal kunne leve op til intentionerne i lovforslaget, og vi har ingen mulighed for at vurdere rækkevidden af de offentlige udgifter, som vi med vedtagelsen af dette lovforslag pålægger både amter og kommuner. Men det vil nok afspejle sig i de budgetter, som nu om føje tid vil blive lagt ude i kommunerne og amtskommunerne.

Vi kan ikke fra retsforbundets side medvirke til en vedtagelse af dette lovforslag. Vi agter at stemme imod det, og det vil, som vi har spået, vise sig, at de langtidsledige ikke vil komme i arbejde. I den forbindelse kan jeg oplyse her, at retsforbundet om meget kort tid vil tage initiativ til at sikre de langtidsledige.

[Kurt Hansen]

Kurt Hansen (VS):

Jeg er positivt overrasket over, at SF har taget den stilling til dette lovforslag, som hr. Ole Henriksen har givet udtryk for heroppefra i dag. Jeg mener, det er vigtigt, at venstrefløjen her i folketinget kan fortælle regeringen, offentligheden, lønarbejderne og de arbejdsløse, hvad vi egentlig mener om dette lovforslag: det er med til at svække fagbevægelsen. Man forsøger at køre anvisningen over i nogle nævn, hvori der sidder arbejdsgivere og repræsentanter for det offentlige og samarbejder med folk fra fagbevægelsen. Vi må betragte det sådan, at anvisningen og kontrollen er et helt naturligt element, et helt naturligt led, i fagforeningernes og akassernes virke. Samtidig er det selvfølgelig glædeligt, at vi kan fortælle befolkningen fra venstrefløjens side, at vi ikke accepterer de massive løntilskud, der vil blive givet til arbejdsgiverne efter denne lovgivning.

Vi har ikke gnist af garanti for, at der kommer flere i arbejde af den grund. De, der argumenterer med, at det vil betyde en vældig udvidelse af beskæftigelsen, må gå rundt med nogle naive forestillinger om, at det danske erhvervsliv faktisk driver filantropi, og det er der i hvert fald langt fra tale om.

Jeg gendrev under anden behandling de bemærkninger, som arbejdsministeren kom med til VS om, at vi udelukkende havde ét alternativ til de langtidsarbejdsløse, og det var udbetaling af understøttelse. Her må jeg sige nej igen, fordi arbejdsministeren naturligvis vil bruge det i sin argumentation ude omkring i landet. Det, vi har sagt, er, at anvisningen og kontrollen må føres tilbage til fagforeningerne og administreres efter princippet: først fyret, først i arbejde. Så var vi nemlig ikke kommet i den situation at skulle lave en lovgivning som den her. Denne lovgivning er alene en følge af den offentlige arbejdsformidlings måde at efterkomme kapitalejernes krav på om den bedst mulige, den mest effektive arbejdskraft overhovedet.

Derudover har vi sagt, at skal man have flere folk i arbejde, er det nødvendigt at udvide den samlede mængde arbejde, og da har vi konkret fremlagt den mest vidtgående beskæftigelsesplan overhovedet, en beskæftigelsesplan, som viser, at der kan sættes 100.000 folk i arbejde om året uden de her dødsyge løntilskud, og uden at det får nogen former

for indflydelse på gældsætningen af arbejderklassen over for udlandet.

Det lovforslag, vi står tilbage med efter afstemningerne ved anden behandling, er et for VS uacceptabelt forslag. Det er amputeret for de fornøftige ting, der var stillet ændringsforslag om til anden behandling – de ændringsforslag, der var stillet af VS i samarbejde med DKP og af SF – og som havde det sigte at rette op på de kritikpunkter, som venstrefløjenspartierne havde under første behandling. Men de ændringsforslag, vi er kommet med, er altså kategorisk blevet afvist fra regeringens side. Regeringen har alene kigget til sine venner ovre på højrefløjen, som de jo normalt kigger til, og når de har valgt at gennemføre denne lovgivning sammen med højrefløjenspartierne, skal de også have lov til det. Det bliver med VS' stemmer imod denne lovgivning, som udelukkende er det rene lapperi på en socialdemokratisk-borgerlig krisepolitik, som til 100 pct. har haft til opgave at sikre kapitalejerne og stille arbejderklassen ringere, mens man hele tiden har dækket sig ind med, at vi skal kunne konkurrere med udlandet osv.

Lawaetz (FP):

Jeg skal ikke i lang tid forsinke starten på folketingets sommerferie, men på baggrund af faldne udtalelser ved anden behandling finder jeg anledning til kraftigt at pointere, hvorfor fremskridtspartiet stemmer imod dette lovforslag i dag.

Der er ikke tale om nogen kynisme, som man vil beskyldes os for. Et af vores første mål er at sætte de langtidsledige i arbejde. Vi mener bare ikke, denne lovgivning er tilstrækkelig. Vi er også enige med andre i, at den burde behandles sammen med lovforslaget om efterløn. Når vi ikke tror på den, er det, fordi jeg er enig med arbejdsministeren i, at højst en tredjedel vil komme ind i det private erhvervsliv og dermed ind i produktionen. Det vil sige, at igen skal der ansættes en stor del ved offentligt arbejde. Man betragter også lovgivningen – og det er rigtigt – som noget mentalhygiejnisk, men er det en mentalhygiejnisk hjælp at blive sat til forskellige former for nødhjælpsarbejde og måske på den måde komme til at føle sig som et andenklassens menneske? Her kan vi ikke se, at mentalhygiejnen er sat rigtigt ind.

[Lawaetz]

Dertil kommer, at disse mennesker vil blive ansat på de gældende betalingsvilkår, og man vil så give subsidier til arbejdsgiverne. Det er vi i princippet imod. Men der kan ske en ting mere, nemlig at de $\frac{2}{3}$, der kommer ind i det offentlige, kan komme til at virke lønforvridende, idet jeg ikke er i tvivl om, at de ethvert sted vil blive ansat til de på stedet gældende arbejdslønninger. Det kan gå så langt, at det kan blive en konkurrence, et lønpres, på det private erhvervsliv og komme til at virke stik modsat det, man har tænkt sig, både mentalhygiejnisk og konkurrenceforvridende. Det er årsagen til, at vi vil stemme imod.

Der kunne laves et langt, langt bedre forslag end dette, men der er ikke givet tid til det, det skal igennem. Jeg finder anledning til stærkt at pointere, at vores højeste interesse er at få flere langtidsledige i beskæftigelse, men vi tror ikke, dette lovforslag er rigtigt.

Honoré (KrF):

VS' ordfører påstår i dag og har gentagne gange tidligere påstået, at VS' energiplan kan løse arbejdsløshedsproblemet. Denne påstand er, så vidt jeg ved, totalt grebet ud af luften, og jeg vil bede VS dokumentere grundlaget for denne påstand. Så vidt jeg ved, er den såkaldte alternative energiplan i sin tid blevet tilbagevist af handelsministeriet, og da VS's energiplan har mange lighedspunkter med denne energiplan, må afvisningen af den alternative energiplan for en stor del også ramme VS' energiplan.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil lige nævne over for hr. Honoré, at det drejer sig ikke om VS' energiplan, så havde jeg sagt VS' energiplan. Det, jeg taler om, er den beskæftigelsesplan, som omfatter en række udvidelser inden for det offentlige, som omfatter en række udvidelser inden for boligbyggeriet og inden for byfornyelsen samt nogle energipolitiske beskæftigelsesforslag. Men der er ikke tale om, at det alene er en energiplan.

Disse tal, som vi har dokumenteret i denne plan - vi har dokumenteret, at der kan komme 100.000 flere i arbejde på helårsbasis - er ikke imødegået ét eneste sted fra, og da vi havde de fire energipolitiske beskæftigelsesforslag til diskussion her i tinget, var det

eneste brugbare argument, som den daværende handelsminister, hr. Per Hækkerup, havde, at der nu ikke var arbejdsløse nok til at opfylde den plan, som VS havde lagt frem.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg ved godt, at man ikke bør være overrasket, og at man ikke bør være chokeret i politisk arbejde. Jeg ved godt, at man ikke må lade sig ryste i politisk arbejde. Jeg ved, at man skal styre sit temperament, så langt det nu er muligt. Men man kan blive udsat for så store skuffelser og et så stort chok, at det er umuligt at beherske en reaktion i forhold til disse skuffelser.

Det, jeg tænker på, er selvfølgelig socialistisk folkepartis stilling til den lovgivning, som vi her diskuterer. Socialistisk folkeparti var ved førstebehandlingen af lovforslaget et af de partier, der varmest gik ind for principperne i denne lovgivning, og den har efter første behandling, da man var positive, alene undergået to ændringer. Den ene er, at de rige kommuner kommer til at bidrage til de fattige kommuner i forbindelse med langtidsledighedsproblemet's løsning, og den anden er, at det sikres, at folk kan blive i deres arbejdsløshedskasse, hvis de ønsker det, selv om de som langtidsledige anvises arbejde uden for deres eget fag. Det er to reelle ændringer, der er sket under behandlingen af det lovforslag, som man ved første behandling roste.

Og hvad er så grunden til, at hr. Ole Henriksen i dag, i modsætning til hvad han gjorde ved første behandling, hvor han udtrykte solidaritet med de langtidsledige, hvor han sagde, at det var vigtigt, at de langtidsledige ikke faldt for 26 ugers reglen, men blev tilbudt arbejde og beskæftigelse, vil ofre de langtidsledige? Ja, det er, at regeringen har fået borgerlige partier til at stemme for den ordning, som også hr. Ole Henriksen var glad for ved første behandling.

Der er jo minimum i denne ordning tale om, at ingen langtidsarbejdsløs, som selv ønsker at blive på arbejdsmarkedet, kan falde for 26 ugers reglen. Der er uanset problemerne omkring nettobeskæftigelse tale om mange tusinde nye arbejdspladser. Der er tale om, at vi får vedligeholdt vores arbejdsstyrke. Der er tale om, at vi ikke lader tusindvis af medborgere synke hen i passivitet.

[Arbejdsministeren]

Jeg har da aldrig nogen sinde været ude for, at socialistisk folkeparti med hensyn til et sådant forslag, som kun rummer fremskridt, vil tillade sig at stemme nej. Er efterhånden frygten for venstresocialisterne blevet så stærk, at man inden for socialistisk folkeparti vil tillade sig at stemme nej til et sådant forslag? Er man så forbitret over, at vi omkring disse vigtige reformer prøver at skabe bred tilslutning i folketinget uden at give afkald på de væsentlige principper, at man i surhed vil tage afstand fra et sådant forslag? Hvis hr. Ole Henriksen kan påvise bare ét eneste tilbageskridt i dette lovforslag i forhold til den tilstand, der er gældende i dag, modtager jeg meget gerne belæring om dette.

Jeg må sige, at jeg er dybt rystet over, at SF af taktiske grunde, af skræk for at blive slået i hartkorn med borgerlige partier, af skræk for venstresocialisterne, helt har forladt den gamle linje, at man altid stemmer for fremskridt på arbejdsmarkedet, uanset at man kan have enkelte punkter, hvor man kan være utilfreds, eller uanset at der kan være punkter, hvor man ønskede tingene bedre.

Jeg skal slutte dette indlæg med at sige, at jeg er glad for, at det trods alt tegner til, at der vil være meget bred tilslutning til lovforslaget. Det kan ikke overraske mig, at fremskridtspartiet, retsforbundet og venstresocialisterne ikke vil gøre en indsats for de langtidslidende, men at også socialistisk folkeparti svigter, det overrasker mig.

Ole Henriksen (SF):

Ja, nu siger arbejdsministeren her, at SF ligger under for frygten for VS. Hvis man har fulgt de sidste dages afstemninger her om lovforslag af forskellig karakter, så tror jeg da ikke man kan sige, at vi på nogen måde har ligget under for VS. Det er til almindelig oplysning for dem, der læser referater af de sidste dages forhandlinger.

Nej, det, der jo ligger, og som jeg påviste i mit første indlæg, det er bekymringer over de ting, som vi ikke kunne få indflydelse på igennem de ændringsforslag, vi har stillet. SF var rigtignok, som arbejdsministeren siger, et af de mest positive partier over for disse to lovforslag ved første behandling. Det er rigtigt, men så synes jeg jo også, at man kunne have gjort sig den ulejlighed fra arbejdsmini-

sterens side at undersøge blandt de positive partier efter første behandling, hvor der kunne skabes et flertal, hvor der kunne laves noget fornuftigt. Det gjorde man ikke fra arbejdsministerens side. Der skete jo det, at man en morgen kunne læse i sin avis, at nu var der indgået forlig med en række partier om det her og oven i købet med partier, som var meget skeptiske over for dette efterlønsforslag og også over for dette forslag om de langtidslidende. Dem havde man lavet forlig med.

Det synes jeg nu nok siger et og andet om, hvem der egentlig har grund til at være rystet. Jeg har sådan set været det i fem uger over den måde, man behandler det her på, så hvis arbejdsministeren er rystet, så må man sige, at så er SF altså også rystet over den form for forhandling, fordi vi altså ikke kan forvente, at vi, når vi er positive ved første behandling, senere kommer med i forhandlinger om at få løst de problemer, som vi helt konkret har peget på var til stede, ikke engang flytte et komma i denne forbindelse.

Generelt vil jeg sige, at vi altså ingen garanti har for, at loven om efterløn får den karakter, som vi har talt positivt om. Vi står over for storpolitiske forhandlinger her i sommermånederne, og det kan godt være, at arbejdsministeren vil gentage, hvad han sagde under anden behandling, nemlig at det ikke er meningen, at efterlønsforslaget skal med ind i sådanne forhandlinger. Men nu er det altså køb og salg, der foregår under sådan nogle forhandlinger, og jeg tror, at efterløn i hvert fald er en af de ting, der vil indgå. Det er også påpeget af det konservative folkeparti ved første og anden behandling, hvor de netop sagde, at her ville man ikke være med til noget lovjaskeri, og at det konservative folkeparti var meget betænkelig ved, at man skulle have disse store arbejdsgiverbidrag ind i billedet omkring efterløn.

Vi skulle altså sige ja til dette forslag om de langtidslidende og så bagefter have hængt på et meget elendigt efterlønsforslag. Det vil vi altså ikke binde os til. Derfor vil vi sige med den argumentation, jeg også brugte i mit første indlæg, at vi altså ikke vil være med til ikke at få lavet denne her lov så god, som den kunne være blevet, hvis ministeren havde søgt det flertal i folketinget, som var positivt ved første behandling.

[Arbejdsministeren]

Arbejdsministeren (Auken):

Det, socialistisk folkeparti tager stilling til nu, er jo ikke den fremgangsmåde, jeg har fulgt under forhandlingerne. Den kan man mene noget positivt om, den kan man som hr. Ole Henriksen mene noget negativt om. Det, som SF tager stilling til ved afstemningen, er spørgsmålet om en lovgivning, der sikrer, at ingen kan falde for 26 ugers reglen, uden at der er blevet givet et tilbud om reelt arbejde.

Jeg stillede hr. Ole Henriksen det spørgsmål, om han kunne påvise ét eneste punkt, hvor denne lovgivning ikke betød et fremskridt i forhold til den lovgivning, der er gældende i dag, og jeg hørte ikke hr. Ole Henriksen fremføre ét eneste synspunkt. Det vil sige, at man af taktisk surhed stemmer nej til et forslag, som under alle omstændigheder indebærer fremskridt, og det var selvfølgelig det, jeg var noget skuffet over.

Så til sidst vil jeg sige, at jeg slet ikke forstår den logik, der ligger i hr. Ole Henriksens indlæg. Tror hr. Ole Henriksen virkelig, at chancen for at få realiseret forslaget om en efterlønsordning, som en enig lønmodtagerfront har fremsat ønske om, og som der er bred interesse for i befolkningen, er større, hvis man stemmer nej til at hjælpe de langtidsløse? Jeg har i hvert fald svært ved at se den indre sammenhæng i det, men solen har jo skinnet intensivt, også på socialistisk folkeparti, i de forløbne uger, så man må vel give dem en vis margen i den henseende.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg nævnte i mit første indlæg fem indvendinger, som ministeren overhovedet ikke har svaret på. Derfor ønsker jeg altså ikke at gentage dem her, men jeg kan da tage det første punkt, hvor der direkte ligger en forringelse.

Det er spørgsmålet om kontrollen med den nettoudvidelse, der skal ske på virksomhederne. Der har man ikke engang villet tage den formulering, som ligger i cirkulæret om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for unge arbejdsløse, hvor der står, at tillidsmanden på den enkelte virksomhed skal godkende, at der ikke sker forringelser for de ansatte, når der kommer arbejdskraft ind, som får

tilskud fra det offentlige. Det har vi forsøgt at få ind i dette lovforslag. Hvad hører vi nu? Jo, vi hører, at der oven i købet sker det vedrørende cirkulæret om ungdomsarbejdsløshed, at dér hiver man også kontrollen fra tillidsmændenes side ud, og det er i hvert fald en direkte forringelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 123 stemmer mod 42; 7 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af myndighedsloven og retsplejeloven. (Foreldremyndighed m. v. over børn uden for ægteskab).

(Lovforslag nr. L 208. Fremsat 3/3 78. Første behandling 14/3 78. Betænkning 19/5 78. Anden behandling 31/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 114 stemmer mod 58.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v. (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægtsfængsling, erstatning i anledning